

מ"מ על סימן פח

- חולין דף קג ע"ב מתחילת פרק כל הבשר ... עד דף קד ע"ב "תאנא אגרא חמוה דר' אבא".
- תוס' דף קד ע"א ד"ה הא עוף, מנא תימרא.
- רמב"ם פרק ט' הל' כ"א (מצורף בהמשך)
- משנה וגמ' מדף קז ע"ב עד קח ע"א. תוס' ד"ה כעין .
- רי"ף ורי"ן דף לח ע"א בדפי הרי"ף וילנא.
- טור ב"י או"ח סימן קע"ג (מצורף בהמשך).
- טור שו"ע ס' פח' עם ש"ך. ולמעיינים ט"ז, פ"ת.

רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק ט הלכה כ

אסור להעלות העוף עם הגבינה על השלחן שהוא אוכל עליו גזירה פ משום הרגל עבירה שמא יאכל זה עם זה, אף על פי שהעוף בחלב אסור מדברי סופרים

הלכה כא

שני אכסנאין שאינם מכירין זה את זה אוכלין על שלחן אחד זה בשר בהמה וזה גבינה מפני שאין זה גס לבו בזה כדי שיאכל עמו

טור אורח חיים הלכות בציעת הפת, סעודה, וברכת המזון סימן קעג

שני אכסנאין שאין מכירין זה את זה אוכלין על שלחן אחד זה בשר וזה גבינה ואין חוששין ואם היו מכירין זה את זה (ט)או ב' אחין אפילו מקפידין זה על זה אסורין עד שיעשו שום היכרא ביניהם (לכגון להפסיק בקנקן או בלחם ז)או שיאכל כל אחד על מפה שלו לבדו :

בית יוסף אורח חיים סימן קעג

שני אכסנאין שאין מכירין זה את זה וכו'. משנה וגמרא בפרק כל הבשר (קז):
ומ"ש או שני אחים אפילו מקפידים זה על זה אסורים. שם בעיא דאיפשיטא ומשמע לי דאחים לאו דוקא אלא הוא הדין לאכסנאים המכירים זה את זה וכן נראה שהוא דעת רבינו שכתב בטור יורה דעה סימן פ"ח והא שאסור להעלותו על השלחן דוקא בשני בני אדם המכירים זה את זה ואז אסור אפילו אם מקפידים זה על זה :

ומ"ש עד שיעשו שום היכרא ביניהם. שם ולא אסרו אלא בתפיסה אחת תפיסה אחת סלקא דעתך אלא בכעין תפיסה אחת ופירשו התוספות (ד"ה כעין) והרא"ש (סי' כ) שאם יש דבר מפסיק בנתיים לא הוי כעין תפיסה אחת כי ההיא דפרק רבי ישמעאל (ע"ז נ). גבי מרקוליס שאמר כאן בתפיסה אחת כאן בשתי תפיסות היכי דמי שתי תפיסות כגון דאיכא גובהה ביני וביני ולכך נוהגים עכשיו שנים שאוכלין על שולחן אחד זה בשר וזה גבינה שמניחין לחם או קנקן לעשות מחיצה ביניהם להיכרא או אוכל על מפה אחרת דהוי כעין שתי תפיסות ויש מפרשים בתפיסה אחת שהם בהוצאה אחת כמו אחים שקנו אתרוג

בתפוסת הבית בפרק יש נוחלין (בבא בתרא קלז): ופריך תפיסה אחת סלקא דעתך מה לי הוצאה אחת מה לי שתי הוצאות אם מכירים זה את זה ומשני כעין תפיסה אחת דהיינו שמכירים זה את זה ולפירוש זה לא מצינו שהם מותרים על שולחן אחד מחמת הפסק שיש ביניהם ע"כ: והרי"ף לא הזכיר הא דכעין תפיסה אחת ונראה שהוא היה מפרש כפירוש אחרון שכתבו התוספות והרא"ש וכן נראה שהוא דעת הרמב"ם (מאכ"א פ"ט הכ"א) והעולם נוהגים כדברי הפירוש הראשון לאכול זה בשר וזה גבינה על ידי הפסק שביניהם או על ידי שכל אחד אוכל במפה אחרת וגם רבינו ירוחם (נט"ו אות כח קלז ע"ג) כתב דראשון נראה עיקר וכן עמא דבר. ורבינו אף על פי שכתב שני הפירושים בטור יורה דעה (שם) כאן לא כתב אלא הפירוש הא' בלבד וגם מתוך דבריו שם נראה שפירוש זה עיקר שהפירוש האחר כתבו בלשון ויש אומרים משמע דסבירא ליה דלשון ראשון עיקר וכן פסק הרשב"א בתורת הבית (הקצר ב"ג ש"ד פה): וז"ל שני אנשים המכירים זה את זה שאסרנו אם היו עושים היכר ביניהם כגון שהיה אוכל זה במפה [וזה במפה] אחרת וכיוצא בזה מותר שאין אנו חוששים אלא שמא ישכחו ויתערבו זה עם זה והיכר זה מודיען ולפיכך מותר ע"כ: כתבו הגהות אשרי בפרק כל הבשר (סי' כ) אהא דאוכלים זה בשר וזה גבינה על ידי הפסק לחם וכגון שאינם אוכלים מזה הלחם כגון שיש להם לחם אחר ע"כ. ונראה דהוא הדין לקנקן שמפסיקין בו שצריך שלא ישתו ממנו ומיהו יש לחלק ולומר דדוקא בלחם שכן דרך להניחו על השולחן ליכא היכרא אי (לא) אכלי מיניה אבל קנקן אם אין דרכן להניחו על השולחן והניחו עכשיו להפסיק אף על פי ששותין ממנו מינכרא מילתא ושפיר הוי הפסק: וכתבו עוד הגהות אשרי מנהג רבינו קלונימוס ורבינו יהודה שלא היו שותין [מכוס אחד] כשאוכלין בשר וגבינה (מכוס אחד) ואפילו מוחלקין על השולחן אבל איסורא ליכא אלא משום הרחקה היה עושה כך וצריך נמי מפה בפני זה ובפני זה עכ"ל: כתבו התוספות בפרק כל הבשר (קה. ד"ה מים ראשונים) וא"ת מים אמצעיים כגון בין גבינה לבשר שהם לצורך מצוה יהיו טעונין ברכה וי"ל דאין זה כי אם הכשר אכילה כמו ניקור חלב ומליחת בשר. והרשב"א כתב בתורת הבית (ארוך ב"ו ש"ה ע"ג.) טעם אחר לפי שאין זו מצוה קבועה שאילו ביום אוכל אפילו בלא רחיצה כשרואה שאין בידיו לכלוכי גבינה: תשלום דינים אלו יתבארו בסימן פ"ט בטור יורה דעה בעזרת השם כי שם הוא מקומם:

שאלות שנשאלו במבחי הרבנות הראשית לפי המתכונת החדשה.

סימן פ"ז

דין דבר המעמיד (נשאל בחשוון תשפ"א). לענות בעיון: גמ', ראשונים וכו'.

א. מה ההבדל בין המעמיד חלב בעור נבלה לבין מעמיד חלב בעור כשרה? כתוב ג' שיטות בראשונים בזה. וכיצד נפסקה ההלכה?

ב. עור הקיבה שנמלח או נכבש בחלב והעמידו בבו גבינות, בכמה בטל, ומדוע? כתוב ב' טעמים בזה ומה הנפק"מ ביניהם?

ג. המעמיד בעור יבש כעץ, האם יש איסור מעמיד? ומה האיסור בעור יבש כעץ? כתוב את מחלוקת האחרונים בזה?

סימן פ"ח

העלאת בשר וגבינה על שולחן אחד. (אב תש"פ) להביא דעות השו"ע, רמ"א ונו"כ

א. מהי סיבת האיסור בהעלאת בשר וגבינה על שולחן אחד?

ב. באיזה בשר אסור ובאיזה שולחן? פרט.

ג. מי הם האסורים בזה? ומהם ההיתרים שנאמרו בעניין?

ד. מה הדין כשאחרים יושבים ג"כ באותו שולחן?

נשאל בטבת תשפ"א

12. האם מותר לאכול בשולחן אחד: (פרט ונמק.)

א. כשאחד אוכל בשר והשני חלב?

ב. אחד אוכל פת אסורה?